

Arrest

nr. 200 167 van 22 februari 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 20 november 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 november 2016 trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het vluchtelingenstatuut dat op 29 mei 2007 aan verzoeker was toegekend, terug in. Tegen deze beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 196 410 van 11 december 2017 het beroep verwerpt.

Op 6 september 2016 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 7 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tegen de beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 192 369 van 21 september 2017 de beslissing vernietigt. Op 10 oktober 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag zonder voorwerp wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"NAAM: O., A. (R.R.: ...)

nationaliteit: van Libanese herkomst

geboren te Nahla op (...)1959

adres: (...)

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 6.9.2016, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene van 14.11.2016 tot 26.11.2016 het Belgisch grondgebied heeft verlaten. Het komt aan betrokkene toe om op het grondgebied te verblijven gedurende de periode dat zijn 9ter aanvraag hangende is bij onze diensten. Aangezien betrokkene het grondgebied vrijwillig heeft verlaten, kan geconcludeerd worden dat betrokkene afstand doet van zijn aanvraag. Derhalve wordt de aanvraag zonder voorwerp verklaard."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert in het enige middel de schending aan van de artikelen 9ter, § 3-1° en 62 van de wet van 15 december 1980, van de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid en de plicht om rekening te houden met alle elementen van het dossier, van de materiële- en formele motiveringsplicht, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het "recht van verdediging en het recht om te worden gehoord wat een schending uitmaakt van de artikelen 41.2, 47 en 48 van het Handvest van Fundamentele Rechten van de Europese Unie".

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

" Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene van 14.11.2016 tot 26.11.2016 het Belgisch grondgebied heeft verlaten. Het komt aan betrokkene toe om op het grondgebied te verblijven gedurende de periode dat zijn 9ter aanvraag hangende is bij onze diensten. Aangezien betrokkene het grondgebied vrijwillig heeft verlaten, kan geconcludeerd worden dat betrokkene afstand doet van zijn aanvraag. Derhalve wordt de aanvraag zonder voorwerp verklaard."

Dat overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet alle administratieve beslissingen met redenen omkleed moeten worden.

Dat artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Dat het artikel 9ter §3-1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een piekte dat deze piekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België."

*Dat de bestreden beslissing een schending vormt van het voornoemd artikel in de mate waarin wordt gesteld door de tegenpartij dat uit een kortstondige afwezigheid van het grondgebied van amper 12 dagen een afstand van de ingediende aanvraag zou mogen worden afgeleid in hoofde van verzoeker;
Dat uit het enkele feit dat de eiser op 14 november 2016 kortstondig het Belgisch grondgebied heeft verlaten om zijn moeder te bezoeken die in het ziekenhuis was opgenomen vanaf 12 november 2016 mets afdoet van het feit dat het adres opgegeven in de aanvraag tot machtiging tot verblijf nog steeds de effectieve verblijfplaats uitmaakt van de eiser;*

Dat niet wordt betwist dat behoudens die korte afwezigheid van 12 dagen de eiser nog steeds op het in de aanvraag 9ter opgegeven adres verblijft en dit tot op heden;

Dat de voorgaande beslissing die de aanvraag 9ter onontvankelijk verklaarde al door Uw Raad werd vernietigd met als volgende motivering :

"In tegendeel, uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij uitdrukkelijk had aangegeven dat er sprake was van de familiebezoek en de verzoekende partij werd ook geenszins afgeschreven bij haar gemeente;

Gelet op deze concrete vaststellingen en de vaststelling dat de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij zich ten tijde van de bestreden beslissing terug op het Belgische grondgebied bevond, komt het de Raad onzorgvuldig en kennelijk onredelijk voor van de gemachtigde om zich louter - en zonder enig nader onderzoek in licht van alle elementen van het dossier - te baseren op voormeld vertrek van november 2016.

Met haar louter hypotetisch betoog dat er sprake zou zijn van een overbelasting en dergelijk onderzoek met werkzaam zou zijn, kan de verwerende partij geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het even zeer aan haar toekomt om bij het nemen van de bestreden beslissing zorgvuldig te weg te gaan, al dan met aan de hand van woonstcontroles.

Dat de RW in het voorgaand arrest ook nog heeft geoordeeld: (...)

Dat in toepassing van de algemene rechtsbeginselen van het behoorlijk bestuur, met name het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid en de plicht om rekening te houden met alle elementen van het dossier het aan de tegenpartij toe kwam om op zijn minst, vooraleer het nemen van de bestreden beslissing, aan de gemeentediensten te vragen om de effectiviteit van de woonplaats na te gaan ter plaatse, in de plaats van zich enkel te baseren op een kortstondig verblijf in het buitenland om daar automatisch een afstand van de ingediende aanvraag uit af te leiden of te vermoeden ;

Dat de eiser zich nog steeds op het Belgisch grondgebied bevindt sinds het kortstondig verblijf in het buitenland, nu al meer dan een jaar geleden en dat op initiatief van de tegenpartij geen enkel ander onderzoek werd verricht om na te gaan of de verblijfplaats van de eiser zoals opgegeven in de aanvraag tot machtiging tot verblijf nog steeds effectief was, wat een kennelijke schending is van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid en de plicht om rekening te houden met alle elementen van het dossier;

Dat het feit dat hij het grondgebied heeft verlaten op 14 november 2016 niet automatisch tot gevolg heeft dat het adres van effectieve verblijfplaats vermeldt in de aanvraag niet meer effectief zou zijn en dat een afstand van de aanvraag zou mogen worden vermoed;

Dat het voorgaand arrest gewezen door Uw raad reeds een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht heeft vastgesteld in het lid van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet omdat het aan de verwerende partij toekwam om bij het nemen van een beslissing zorgvuldig te werk te gaan en er zich van te vergewissen of het opgegeven adres "de effectieve verblijfsplaats in de zin van artikel 9ter, §3, ten eerste van de Vreemdelingenwet betrof, zoals onder meer aan de hand van een woonstcontrole;

Dat er geen woonstcontrole is gebeurd om de verwerende partij toe te laten vast te stellen of het opgegeven adres in de aanvraag effectief nog steeds "de effectieve verblijfsplaats" uitmaakt in de zin van artikel 9ter, §3, ten eerste van de Vreemdelingenwet, zodat de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van het voornoemd arrest van Uw raad miskend en opnieuw een schending heeft begaan van de zorgvuldigheidsplicht;

Dat bovendien het opvallen is vast te stellen dat de bestreden beslissing geen enkele wet de basis vermeld en niet vermeld op basis van welk wetartikel van de Vreemdelingenwet de aanvraag 9ter zonder voorwerp wordt verklaard;

Dat de tegenpartij verplicht is aan te geven op basis van welke wettelijke bepaling de aanvraag tot machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard, wat ook deel uitmaakt van de verplichting tot formele motivering en materiële motivering;

*Dat geen enkele bepaling in de Vreemdelingenwet toelaat om een aanvraag zonder voorwerp te verklaren omwille van een vermoede van afstand van de aanvraag omwille van een vrijwillig verlaten van het grondgebied gedurende korte tijd, zodat er absoluut geen rechtsgrond is voor het nemen van de
Dat de bestreden beslissing daarom het artikel 9ter, §3, ten eerste van de Vreemdelingenwet schendt, in combinatie met een schending van de zorgvuldigheidsplicht, gezien geen enkele wettelijke bepaling*

toelaat om de aanvraag van de eiser zonder voorwerp te verklaren omwille van een zagezegd vermoeden van afstand van de aanvraag omwille van een kortstondig verblijf in het buitenland, dit terwijl er niet wordt betwist dat de eiser sinds 26 november 2016 opnieuw op onderbroken wijze op het Belgisch grondgebied verblijft.

Dat bovendien de bestreden beslissing op manifeeste wijze een schending inhoudt van het recht om te worden gehoord en het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, rechten vervat in enerzijds het artikel 41.2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat bepaalt:

"Recht op behoorlijk bestuur.

(...)

2. Dit recht behelst met name:

Het recht van een ieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelig individuele maatregel wordt genomen.

Het recht van een ieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en zakengeheim.

De plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden."

En anderzijds het artikel 47 van het Handvest dat bepaalt:

'Een ieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen. (..)"

En nog het artikel 48 van het Handvest dat bepaalt:

"1. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan.

2. Aan eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt de eerbiediging van de rechten van de verdediging gegarandeerd. "

Dat Uw Raad reeds verschillende keren heeft geoordeeld, dat bij het nemen van een nadelige maatregel, wanneer deze een uitvoering is van het Unierecht, het recht om te worden gehoord moet worden gerespecteerd, zoals dit werd bevestigd in een arrest nr. 153.911 van 5 oktober 2015 als volgt:

(...)

Dat in casu het hoorrecht van toepassing is zoals vermeldt in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, omdat de al dan niet toekenning van een machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 een uitvoering en toepassing is van Unierecht, met name van bepalingen in de Kwalificatierichtlijn die eveneens de bepalingen bevat omtrent de subsidiaire bescherming;

Dat in casu de uitoefening van het hoorrecht elementen zou hebben opgeleverd die de administratie zou kunnen hebben gebracht tot een andere beslissing, omdat een eenvoudige woonstcontrole op oproeping en eventueel gehoor door de gemeente van verblijf van de eiser hadden kunnen bevestigen dat de eiser nog steeds in België verblijft sinds november 2016 op het aangegeven verblijfsadres en dat hij zijn aanvraag handhaaft;

Dat daarom niet anders dan kan worden vastgesteld dat dit hoorrecht zoals vervat in de hierboven vermelde bepalingen is geschonden;"

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij het volgende:

"In het enige middel haalt verzoeker de schending aan van de materiële en de formele motiveringsplicht, van de artikelen 9ter §3-1° en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 EVRM, van het recht van verdediging, van het recht om gehoord te worden, evenals van de artikelen 41.2, 47 en 48 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hij betoogt nog steeds op het grondgebied te verblijven en stelt te hebben aangegeven wegens familiebezoek naar het buitenland te gaan en dat hij daardoor niet werd afgeschreven bij de gemeente.

Hij stelt op het ogenblik van de bestreden beslissing zich terug op het grondgebied van het Rijk te hebben bevonden en dat verwerende partij zich aldus niet kon baseren op het voormeld vertrek van november 2016. Er zou door verwerende partij geen enkel onderzoek naar zijn effectieve woonplaats zijn gevoerd, waardoor men zich niet kan baseren op een kortstondig verblijf in het buitenland om de afstand van de aanvraag vast te stellen. Hij vervolgt dat hij, indien hij gehoord zou zijn geweest, had kunnen bevestigen nog steeds op het aangegeven adres te verblijven en dat hij zijn aanvraag handhaaft.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker niet betwist, hangende zijn medische regularisatieaanvraag 9ter, het grondgebied van het Rijk te hebben verlaten tussen 14.11.2016 en 26.11.2016.

In de bestreden beslissing wordt duidelijk melding gemaakt van de aanvraag om machtiging tot verblijf die overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend.

Conform artikel 9ter §1-1° van de Vreemdelingenwet, moet de vreemdeling die een aanvraag 9ter indient op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

De procedure 9ter is een uitzonderingsprocedure waarbij men de mogelijkheid heeft om een medische regularisatieaanvraag in België in te dienen, indien men van mening is dat men aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst.

Door het grondgebied van het Rijk te verlaten toont verzoeker een dergelijk risico niet aan, integendeel, hij geeft te kennen zich vrijwillig naar zijn land van herkomst te kunnen begeven zonder de kans te lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling zelfs indien er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst.

Terecht oordeelde het Bestuur dat in de gegeven omstandigheden de aanvraag om machtiging tot verblijf “9ter” zonder voorwerp is. Het verblijf op het grondgebied in een haast uitzichtloze medische situatie is de onderliggende voorwaarde om verblijfsrecht te kunnen verwerven op Belgisch grondgebied.

Door zich meermaals naar zijn herkomstland te begeven, toont verzoeker aan zich te kunnen vestigen in zijn land van herkomst of elders en dat het verblijf in België niet de enige optie is.

Het verblijf op basis van artikel 9ter kan enkel omwille van ernstige medische problematiek worden aangevraagd en/of verkregen wat in casu per definitie niet aan de orde is.

Door zelf aan te tonen dat ononderbroken verblijf op Belgisch grondgebied niet noodzakelijk is omwille van medische problemen, kan verzoeker zich niet beroepen op de rechtsfiguur van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Hij kan zich derhalve niet beroepen op die rechtsfiguur met als gevolg dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van 06.09.2016 terecht zonder voorwerp werd bevonden door het Bestuur.

Het enig middel is ongegrond.”

2.3 De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht en de vraag of er sprake is van een afdoende motivering worden onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden steunt, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen.

Artikel 9ter luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling,

gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4

De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5

De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in

behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.

§ 8

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen.”

Vooreerst merkt de Raad op dat uit de lezing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel met betrekking tot een nieuwe aanvraag de betrokkene wordt geacht (automatisch) afstand te doen van een eerder ingediende hangende aanvraag.

Waar de verwerende partij doelt op artikel 9ter, § 1, tweede alinea van de vreemdelingenwet: *De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België*”, stelt de Raad vast dat de verwerende partij niet betwist dat verzoekers aanvraag het adres van zijn effectieve verblijfplaats in België bevatte. Verwerende partij motiveert dat de aanvraag zonder voorwerp wordt verklaard omdat verzoeker het grondgebied vrijwillig heeft verlaten, nu zij heeft vastgesteld dat verzoeker van 14 november 2016 tot 26 november 2016 het Belgisch grondgebied heeft verlaten. De verwerende partij meent bijgevolg dat verzoeker onafgebroken op het Belgisch grondgebied dient te verblijven, zo niet wordt de betrokkene geacht afstand te doen van zijn aanvraag. Evenwel kan de voorwaarde van een ‘onafgebroken verblijf’ in artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet worden gelezen. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat verwerende partij uit de kortstondige afwezigheid niet kon afleiden dat verzoeker automatisch afstand deed van zijn aanvraag, zonder de effectiviteit van zijn woonplaats na te gaan of hem te horen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Het enig middel lijkt in de aangegeven mate gegrond, zodat op de andere onderdelen ervan niet verder dient te worden ingegaan.

Waar verwerende partij in de nota met opmerkingen erop wijst dat verzoekers reis naar het buitenland niet rijmt met een ernstige medische problematiek en daardoor alleen al aantoonde dat hij geen beroep kan doen op een verblijfsmachtiging om medische redenen, merkt de Raad op dat een dergelijke *a posteriori* motivering niet volstaat om de schending op te heffen.

Het enige middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 oktober 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN

